Allahs sändebud ﷺ tog avstånd från den som höjer sin röst [i klagan vid olycka], från den som rakar sitt hår [i sorg], och från den som river sönder sina kläder [vid olycka].'”

Abu Burdah ibn Abu Musa (må Allah vara nöjd med honom) berättade: "Min far, Abu Musa, drabbades av en svår sjukdom och svimmade. Medan hans huvud vilade i knäet på en kvinna från hans familj, kunde han inte svara henne då han var medvetslös. När han vaknade till sa han: 'Jag tar avstånd från det som Allahs sändebud ﷺ tog avstånd från. Allahs sändebud ﷺ tog avstånd från den som höjer sin röst [i klagan vid olycka], från den som rakar sitt hår [i sorg], och från den som river sönder sina kläder [vid olycka].'”

[Autentisk] [Al-Bukhari och Muslim]

Abu Burdah berättade att hans far Abu Musa al-Ash'ari (må Allah vara nöjd med honom) drabbades av en svår sjukdom, som fick honom att svimma. När han var medvetslös började en kvinna från familjen skrika och uttrycka sin sorg på ett sätt som profeten ﷺ har förbjudit. Eftersom Abu Burdah var medvetslös kunde han inte svara henne. När Abu Musa vaknade avfärdade han detta handlande och förklarade att profeten ﷺ tagit avstånd från sådant beteende: Al-Saliqah: Att höja rösten i klagan och att ropa och skrika högt som uttryck för sorg och förtvivlan vid en svår prövning. Al-Haliqah: Att raka sitt hår som uttryck för sorg och förtvivlan vid en svår prövning. Al-Shaqqah: Att riva sönder sina kläder i frustration som uttryck för sorg och förtvivlan vid en svår prövning. Dessa handlingar är seder som brukade utföras under den hedniska tiden (Jahiliyyah), och islam lär oss i stället att visa tålamod och hoppas på belöning från Allah vid prövningar, sorg och när man får svåra besked.

http://www.sunnah.global/hadeeth/sv/show/4849